

Megjelent 1911. évi november hó 11-én.

MAGY.

KIR.

SZABADALMI

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

54022. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Szállóernyő gyanánt alkalmazható stabilizáló berendezés léghajók számára.

WILCKENS JOHN KERESKEDŐ HAMBURGBAN.

A bejelentés napja 1910 március hó 19-ike.

A találmány oly léghajóra vonatkozik, amelynek súlya gázballonnal teljesen vagy részben ki van egyenlítve. A találmány lényege abban áll, hogy a magassági kormányok vízszintes fölületekkel vannak kombinálva, amelyekkel kapcsolatban szállóernyőt alkothatnak. A vízszintes fölületekhez továbbá függélyes fölületek is csatlakozhatnak, amelyek a magassági kormányokkal együtt egy lefelé nyitott és ejtő-ernyő gyanánt működő teret fognak közre.

A találmány tárgyának egy kiviteli alakja példa gyanánt a mellékelt rajzon van föltüntetve, amelyen az

1. ábra a léghajó oldalnézetét és részben hosszmetsetét, a

2. ábra pedig végnézetét mutatja.

A rajzon föltüntetett kiviteli alaknál a léghajó két egymásmellett elrendezett, hosszúra nyújtott (a, a) gázballonnal van felszerelve. A léghajó lebegőképességének fokozása céljából a ballonok alatt egy ezeket összekötő vízszintes (b) fölület van elrendezve, melynek alapját tűzálló szövettel bevont alumíniumváz alkotja. A vízszintes fölület elülső és hátsó része megfelelő hosszúságban, kormányyszerűen mozgatható lehet.

A léghajó előrehaladása alkalmával a

(b) sík sárkányfölület gyanánt működik, mellettt a léghajó lebegőképességét előrehaladás alkalmával még az is lényegesen fokozza, hogy a két (a, a) ballon a vízszintes (b) fölülettel együtt egy zárt teret fog közre (2. ábra).

A találmány szerint az oldalsó váz merevítésére szolgáló szerkezeti részek ugyancsak tűzálló szövettel vonatkak be és (c, c) oldalfölületeket alkotnak, melyek az erősebb oldalmozgásoknak elejét veszik.

Az elül és hátul lévő (d, d) magassági kormányok, a (b) vízszintes fölület és a két (c) függélyes fölület által határolt térben úgy vannak elrendezve, hogy megfelelő beállítás mellett a (b) vízszintes és a (c) függélyes fölületekkel közösen a szállóernyőéhez hasonló hatást fejtenek ki, mint már a bevezetésben említve volt.

A két (d, d) magassági kormánynak részsutos helyzetbe való állítása leszállás alkalmával kellő stabilitást biztosít úgy, hogy szélcsendben a leszállás függélyes irányban, szél esetén pedig majdnem minden ingadozástól menten fog végbemenni.

Megjegyzendő, hogy a (d) magassági kormány beállítása tetszőleges alkalmas eszközökkel történhetik és a berendezés pl. úgy is foganatosítható, hogy a hajtómotor meg-

állása vagy elromlása esetén a magassági kormányok önműködően a kívánt helyzetbe állnak be.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Szállóernyő gyanánt alkalmazható stabilizáló berendezés számára, jellemezve a (d) magassági kormányokkal olyként kombinált vízszintes (b) fölületek által,

hogy azokkal együtt szállóernyőt alkothatnak.

2. Az 1. igény szerinti berendezés fogantatási alakja, jellemezve a magassági kormányokkal kombinált vízszintes fölülleteken oldalt elrendezett függélyes fölületek által, amelyek a magassági kormányokkal együtt egy csak alúl nyitott teret határolnak.

(1 rajzlap melléklettel)

Szállóernyő gyanánt alkalmazható stabilizáló berendezés léghajók számára.

WILCKENS JOHN KERESKEDŐ HAMBURGBAN.

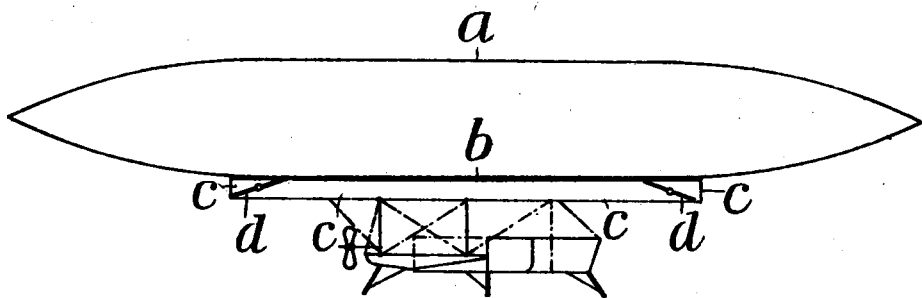

Fig. 1.

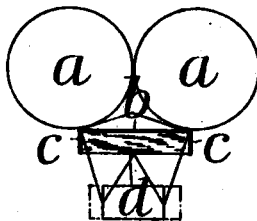

Fig. 2.